

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

înscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil **Nic. Nicoră-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Să ne pregătim

Tot pământul locuit de poporul nostru, este o zestre a lui, moștenită din moși strămoși. Avem datoria ca această moștenire s'o lăsăm neștirbită urmașilor noștri. Granițele țării de astăzi și chiar a celei stabilite prin tratatele din anul 1919, nu se potrivește cu marginile pământului locuit de Români. Visul nostru al tuturor este și va fi, să lărgim granițele țării, ca să cuprindă între ele pe toți Români. Această dorință fierbinte se poate împlini, dacă vom face, să fie nu numai a noastră, a celor crescuți, ci vom zămislî-o și în sufletele copiilor noștri, ca dacă cumva, n'am putea s'o ducem noi la îndeplinire, așa după cum o vrem, apoi s'o schimbe ei în faptă.

Un neam nu trăește, nu dăinuiește numai prin granițele țării lui, care-l adăpostesc de primejdii și de a-și pierde ființa. El își păstrează persoana lui, ca popor, prin graiul sângelui, al limbei, portului, obiceiurilor strămoșești și a vrerii, a voinței lui de a nu se pierde între celelalte popoare, între care se află așezat cu petecul lui de pământ. Neamul nostru întreg n'a avut niciodată norocul, în cursul istoriei, să fie cuprins între granițele unei singure țări, să fie condus numai de oameni născuți din sângele său. Soarta i-a fost să fie supus altor neamuri și cu toate acestea el nu s'a pierdut printre ele, păstrându-și ființa lui ca neam. Secretul acesta se datorește tocmai sângelui lui comun, care se scurge prin toate vinele tuturor Românilor în care zac ascunse alăteia însușiri alese.

E drept că marginile pământului locuit de Români, sunt cam sfărtecate de alte popoare. Au început să ne ciugulească: Ungurii, Sârbii, Șvabii, Sașii, Slovaci, Bulgarii, Grecii, Rușii, Rutenii. Am fost supuși altor țări și conducătorii acestora, au dat din pământul nostru străbun semenilor lor, așezându-i în sate (colonii) în trupul pământului românesc, dându-le totodată și condiții de trai prielnice pentru dezvoltarea lor economică și sufletească.

Cum ne-am luptat noi pentru păstrarea gliei strămoșești? Cu armele în multe cazuri, prin vitejia soldaților, acolo unde s'a putut, dar am dus și o luptă multă, nevăzută de nimeni, dar simțită, cu sporul mare al numărului de copii păstrându-se limba, portul național și obiceiurile străbune. Pe măsură ce ei creiau un sat, noi ne înmulțeam de 3-4 ori mai mult și-i împingeam, cu numărul nostru de brațe de muncă, înapoi de pe pământul strămoșesc. Așa ne-am apărat trupul, așa am păstrat ce avem astăzi din pământul locuit de Români de pretutindeni.

Să ne punem fiecare întrebarea în noi: oare astăzi facem la fel? Fac la fel Români noștri așezați pe granița de opus a pământului românesc? Oare mai putem noi să fim piept acolo cu alte popoare?

Răspunsul să-l dăm cu fapte nu cu vorbe. Asta este porunca ceasului de față! Lupta nu se câștigă numai pe calea armelor ci și cu alte mijloace. Când va înceta acest războiu pustiitor de ființe, se va da altă luptă, mai mare, mai grozavă.

Să ne pregătim pentru ea!

Ilie Rusmir

Urarea M. S. Regelui Mihai I către Ostași

După vechea datină domnească, la fiecare început de an nou, deținătorul sceptrului regal, obișnuiește să facă urări pentru poporul și armata Sa.

La începutul acestui nou an tânărul nostru Suvoran, vorbind la postul de radio, a adresat iubitei și bravei noastre oștiri, următoarea urare:

OSTAȘI,

Regele vostru și poporul român, își îndeplinesc o sfântă îndatorire adresându-vă primul lor gând în

acest început de an. Prin spiritul vostru de sacrificiu care a rezistat la atât de grele încercări, voi ați dovedit încăodată virtuțile eroice ale poporului nostru.

Armata noastră este și va rămâne prima poadoabă a Statului român.

Ostași, Patria îndurerată, care simte împreună cu voi suferințele Neamului, dar mândră și recunoscătoare, vă urează prin glasul Meu:

La mulți ani!

MIHAI I.

Vijelia războiului continuă

Înaintea de Crăciun zările aduseseră știrea că s'ar încerca un armistițiu între taberele în luptă, pentru sărbători. Nu putem ști dacă s'au făcut încercări sau nu, dar ceea ce arată comunicatele oficiale de pe fronturi e că chiar dacă s'ar fi încercat un armistițiu, el n'a reușit. Căci în toate cele 3 zile de Crăciun au continuat luptele înverșinate pe toate fronturile.

Pe frontul de răsărit luptele de iarnă s'au înverșinat, cu tot crivățul ce stăpânește; în Italia în ziua de Crăciun au fost sângeroase lupte pe străzile mai multor orașe; în Oceanul Inghețat dela miazănoapte, s'au desfășurat mari lupte aéro-navale, în cari anglo-americanii au avut pierderi mari în vase, iar germanii au pierdut un mare vas de războiu de 26.000 tone; avioane de bombardament germane au atacat coasta de miazăzi a Angliei. Fără să mai pomenim de luptele din Asia și din Oceanul Pacific, — vijelia războiului, în loc să scadă, crește pretutindeni.

Cu drept cuvânt, a spus Papa dela Roma, în vorbirea lui în Ajunul Crăciunului: „Cu durere trebuie să constatăm că fiecare aduce sporirea luptei de nimicire. Acesta este războiul care continuă fără niciun răgaz. În fața grozăviilor de azi pălesc cele mai sângeroase pagini ale istoriei”.

Cum știe întreaga creștinătate, așa spune și Papa Pius XII.: „Numai Mântuitorul ar putea risipi duhurile întunecului ce s'au abătut asupra omenirii”. Și îndeamnă din nou toată lumea la rugăciune pentru pace, și bună înțelegere, deși știe că „toate eforturile noas-

tre nu pot face ca acest război să înceteze”, dar poate Dumnezeu se va milostivi la rugăciunile celor buni.

Ca o nădejde pentru viitor în biruința dreptății, Papa mai spune și acestea cuvinte: „Cei ce nimicesc idealurile religioase (poruncile creștine) uită că Isus Christos va priveghia ca aspirațiile lor materiale să fie spulberate.” Adică cei ce au pornit și duc războiul numai pentru interesele lor materiale, nu vor reuși să le atingă.

În vorbirea Sa de Crăciun, în vijelia cu care continuă războiul, Papa spune că „un viitor greu și întuiecat ne așteaptă pe fiecare dintre noi”. Același lucru îl spune și președintele Roosevelt în vorbirea ținută de Crăciun: „Războiul se află acum într'o stare în care trebuie să ne așteptăm la mari liste de pierderi — morți, răniți și dispăruți. Drumul spre victorie nu este ușor și sfârșitul lui nu se vede încă”.

Spune așa după ce arată că în conferințele avute cu Englezii și Rușii, războiul va crește în putere în Italia, în Balcani și Rusia, și că aliații vor forma și pe mult doritul de ruși, al doilea front, undeva în Apus. A și fost numit comandantul suprem pentru cel de al doilea front, generalul Eisenhower.

Mareșalul Petain, șeful Franței, tot într'o vorbire ținută la Crăciun, face apel la toți francezii, să se gândească la pericolul de moarte în care s'ar afla dacă pe teritoriul ei ar izbucni un război civil, sau dacă ar triumfa comunismul”.

Ministrul Germaniei, dr. Goebbels, vorbind deasemenea poporului german în ajunul Crăciunului, a spus între altele: „Suntem azi mai săraci ca altădată, iar mulți dintre noi nu mai au mult de pierdut. Dar pierderea bunurilor i-a făcut numai pe oameni mai aspri și mai hotărâți de a purta războiul. Inamicul nu-și dă seama de forța care a fost trezită astfel (prin bombardamente) în rândurile poporului german”.

Deci toată lumea recunoaște că vijelia războiului e în creștere, că jertfe teribile îi așteaptă pe toți, și totuși nimeni nu se pune deacurmezișul nenorocirii, să mântue ce se mai poate mântui.

Toți nutresc nădejdea biruinții în anul în care am intrat.

Dar, biruința nu va fi decât a dreptății pe care și Dumnezeu o apără.

Și neamul românesc, care prin cursul veacurilor a luptat numai pentru dreptate, poate privi cu încredere viitorul.

Imn la Botezul Domnului

... Duhul Sfânt dela cer zboară,
Ca un porumb se pogoară,
Apele să le sfințească
Pe noi să ne stăpânească.

— Acest al meu Fiu iubit,
În care bine-am voit,
Pe acesta îl botezați,
Pe acesta îl ascultați.

De aci până 'n vecie
Mila Domnului să fie
Și Botezul lui Hristos
Să vă fie de folos.

Pe urmele Domnului

Îmbrăcarea întru Hristos

Boboteaza a fost cel dintâi praznic creștinesc, și se numea în vechime, în primii ani ai creștinismului Epifania sau Arătarea Domnului. Se serba atunci ca și azi, botezarea în râul Iordanului a Mântuitorului de către sf. Ioan Botezătorul. Era numită Arătarea Domnului, pentru că atunci s'a arătat mai întâi mulțimii poporului Domnul Isus Hristos; atunci l-a descoperit sf. Ioan Botezătorul strigând oamenilor: „Iată mielul lui Dumnezeu care șterge păcatele lumii”; și tot atunci l-a arătat ca Fiul al Său Dumnezeu Tatăl, spunând: „Acesta este Fiul meu cel iubit, pe Acesta să-l ascultați. Și tot atunci s'a arătat și Duhul Sfânt, în formă de porumb, stând deasupra capului Mântuitorului. De pe acest semn l-a cunoscut și sf. Ioan Botezătorul și i-a spus lui cel ce l-a trimis să boteze cu apă, și să vestească pocăința, pregătind calea Domnului Isus Hristos. Despre acesta propovăduia el spunând că nu-i vrednic să-i deslege nici curelele încălțămintelor Lui, și că în vreme ce el boteza cu apă, Cel ce venea după el avea să boteze cu Duh Sfânt, spre curățirea păcatelor.

Cântarea ce se cântă la Bobotează în loc de „Sfinie Dumnezeule”, este deasemenea străveche și ea este luată dintr'o scrisoare a sf. Pavel în care spune: „Câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat”.

Ce este această „îmbrăcare întru Hristos”? Ce însemnează ea?

Insemnează un lucru foarte mare la care foarte pușini creștini se mai gândesc și de pușine ori, deși toți suntem botezați, și prin urmare toți suntem îmbrăcați în Hristos.

În scurte cuvinte ar trebui să spunem așa: creștinul trebuie să se cunoască din necești prin felul lui de viață, așa că ori cine ar vedea purtarea și faptele noastre să fie silit a spune: iată un om deosebit de alți oameni! iată un ostaș al lui Hristos. Ostaș al lui, fiindcă haina Lui a îmbrăcat-o în slujba Lui a intrat! Iar haina omului sunt faptele lui.

Într'adevăr, când cineva ajunge la vârsta armatei și îmbracă uniforma militară încetează de a mai fi un om de rând, și prin haina ce-o poartă și jurământul ce l-a făcut, este pus în slujba Regelui și a Țării, și toate faptele și purtarea lui trebuie să fie corăspunzătoare cu slujba nouă în care a intrat. Ostașul bun nu mai face ce vrea el, ci ceea ce vrea Regele și Țara, nu ceea ce-i place lui sau e folositor lui ci ceea ce, spre folosul Regelui și al Țării, și prin aceasta de folos neamului întreg. Ostașul bun trebuie să fie în orice clipă să-și dea și viața pentru Rege și Țară, altfel va fi un dezertor dela datorie.

Tot așa stau lucrurile și cu creștinul: prin sfântul Botez el intră în armata lui Isus Hristos; se obligă să-și țină credința și poruncile; se obligă să nu mai facă voia sa ci voia lui Isus Hristos, nici cei place lui ci ce-i place Mântuitorului. Cel botezat și îmbrăcat în Hristos trebuie să se deosebească de toți cei nebotezați printr'o viață mai bună, mai curată, mai cinstită, mai dreaptă.

În sf. Botez noi ne-am luat o sarcină sfântă pe umeri: aceea de a merge pe urmele Domnului, ținând legea și porunca lui, și de a nu dezerta dela această datorie nici când ne-ar amenința moartea.

Această datorie nu ne vom ținea-o fără răsplată. Cei botezați în Hristos, dacă trăim în poruncile Lui,

Calendarul săptămânii Luna Ianuarie

Dum. d	Bot. D-lui E. Mt. IV 12-17 5	VREMEA
Luni	10 P. Grigoriu	după calendarul de 150 de ani)
Marți	11 † C. Teodosie	Dela: 1 cald, 2-4 cea-
Mierc.	12 M. Tașiana	ță, 5-16 ger, 17-18 nin-
Joi	13 M. Ermil	ge, 19-27 ger, 28-31
Vineri	14 Păr. uc. Sinai	cald.
Sâmb.	15 C. Pav. Tebanul	
Duminică	16 Lanțul A. Petru	

Dum. Lepr. Ev. Lc. XVII. 12-19 Gl. 6

ne îmbrăcăm în haină albă a curățirii de păcate și ne vom îmbrăca în trup nemuritor la a doua venire a Domnului. Unde este Împăratul nostru Isus Hristos în fericirea veșnică, acolo vom ajunge și noi. Până trăim chiar ne îmbrăcăm în puterea Domnului, cu harul sfinților, ajungând nu numai ostași ci și fiii lui Dumnezeu și prietenii lui Isus Hristos.

În fața acestui mare adevăr de câte ori ne oprim noi în viață să ne gândim la el? Câți și de câte ori

nu uităm că suntem botezați ostași ai lui Isus, și ne purtăm ca și jidanii sau păgânii, bătătorindu-ne în toate relele, încât nimeni nu ne mai poate cunoaște după haina noastră, după faptele noastre, că suntem creștini?

E nevoie să ne gândim adeseori ce îndatoriri ne-am luat încreștinându-ne prin sfântul Botez. Altfel ajungem de nu mai punem nici un preț pe ființa noastră creștină și nu suntem decât niște deserturi vrednici de dispreț și pedeapsă.

Târgurile de țară

În luna Ianuarie a. c., se vor ține următoarele târguri de vite și mărfuri în Ardeal: Aiud, (jud. Alba), în 22 și 23 de vite, în 25 de marfă; Buziaș, (jud. Timiș-Torontal), de vite și marfă; Cacova, (jud. Caraș), în 26 de vite și marfă; Ceica, (jud. Bihor), în 13 de vite și marfă; Chisăldu, (jud. Timiș-Torontal) în 11 de vite și marfă; Ciumeghiu, (jud. Bihor), în 8 de vite și marfă; Criș, (jud. Tr. Mare), în 22 de vite și marfă; Curtici, (jud. Arad), în 27 de vite și marfă; Deva, (j. Hunedoara), în 11 de vite și marfă; Dumbrăveni, (jud. Tr. mică), în 24 și 25 de vite, în 26 de marfă; Gătaia, (jud. Timiș-Torontal), în 25 de vite și marfă; Hăjeș, (jud. Hunedoara), în 30 de vite; Jidvei, (jud. Tr. Mică), în 14 de vite și marfă; Lupșa, (jud. Cluj-Turda), în 13 de vite și marfă; Mehadica, (jud. Severin), în 26 de vite și marfă; Proștea-Mare, (jud. Tr. Mică), în 29 de vite și marfă; Rupea, (jud. Tr. Mare), în 8 de vite, în 10 de marfă; Saschiz, (jud. Tr. mare), în 10

JUDECĂTORIILE DE PAGE

„Jur să fiu cinstit”

Dintre toate sfaturile ce ni s'au dat de către judecători, cu prilejul instalării membrilor în judecățile de împăciuire, — cuvinte cari m'au impresionat mult au fost acelea în fruntea încreștării de față.

Cei mai fruntași gospodari ai satelor, prin punere a mâinilor pe Sfânta Cruce, își luau acest angajament solemn: „Jur să fiu cinstit”...

Cinstea a fost virtutea care a împodobit întotdeauna, ca o cunună de flori naturale, fruntea poporului nostru.

Am plecat de aci cu multe întrebări și chibzueli între noi, pentru o mai bună împăciuire și armonie în popor.

De abia azi ne dăm mai bine seama, după câteva zile de experiență în fața celei mai modeste instanțe: *Judecătoria de împăciuire*.

De abea acum vedem pentru câte nimicuri se judecau frați între frați.

A fost deajuns o predică, două să fie făcute cu temei de către slujitorul altarului: „Prietene, cine m'a pus pe mine judecător peste voi”.

Dacă acel care a zis Mântuitorului: Zi fratelui meu să împartă averea cu mine, ar fi avut iubire, inimă de frate, n'ar fi avut lipsă de judecător. Mântuitorul i-a dat un răspuns pentru o problemă de conștiință.

Dacă v'ați dus până acum pe la avocați și pe la noiari publici, frați între frați, cu inimi răvășite, cu timp pierdut, cu multe spese de multe ori, ați făcut-o că v'a lipsit iubirea. Prea pușini și-au dat silința să vă deschidă capul, să vă pună stavilă avântului vostru greșit. Nădăjduesc că nu vă veți prezenta aici în fața acestei instanțe care și-a luat ființă cu 1 Dec. 1942 — din dragoste și grija Conducătorului Statului ce ne poartă tularor — cu lucruri mărunte, cu nimicuri. Și mai cu seamă cu tot păcatul care isvorește din lipsă de iubire.

Aș putea spune că, din pricinile cari s'au iscat până acum, la ședințele ce am avut, n'a fost nici una să nu fi fost aplanată. Cele mai multe cari ne dau de ucră sunt pentru pagubele cu paza câmpului. Și aceasta dintr'o greșită rezolvare și administrare.

Datoriile, calomniile, neînțelegerile, iurturile, ș. a. au început a se rări și a se împăca așa cum îi place și lui Dumnezeu, cum glăsuște și proverbul: Mânie de seara, las-o pe dimineața.

Iar acei cari suntem rânduiți să slujim lui Dumnezeu și la împăciuirea oamenilor, trebuie să se știe că și până acum am făcut aceasta, mai cu seamă în scaunul mărturisirei. Aci s'au împăciuit cele mai multe neînțelegeri, tot aci se vor domoli multe gâlcevi și viitor. Așa, în taină, cum ne cere și slujba și cu aceleași dragoste ajutați de acei bărbați luminați, buni gospodari ai satelor noastre cari n'au altă răsplată decât mulțumirea suflătoare că au fost mijlocitori întru împăcarea semenilor lor. Și oridecâteori se vor afla în Sf. biserică și se vor cânta fericirile, se va zice în fericirea a șaptea și despre ei... care e cea, mai mare recompensă ce se poate da unui muritor.

Preot NICOLAE ILE

de vite, în 12 de marfă; *Sântămăria de Piatră*, (jud. Hunedoara), în 13 de vite și marfă; *Sebeș*, (j. Alba), în 26 de vite, în 29 de marfă; *Sibiu*, (jud. Sibiu), în 9—12 de vite și marfă; *Sighișoara*, (jud. Tr. Mare), în 15—16 de vite, în 18 de marfă; *Sărmașu*, (jud. Cluj-Turda), în 18—20 de vite și marfă; *Unirea*, (jud. Cluj-Turda), în 8 de vite și marfă; *Viișoara*, (jud. Turda), în 10 de vite și marfă; *Zam*, (jud. Hunedoara), în 16 de vite și marfă; *Zerind*, (jud. Arad), în 13 de vite și marfă.

Intindeți un strat de nisip în podul caselor, pentru a împiedeca efectul bombelor incendiare.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Ouatul de iarnă

Iarna ouăle sunt mai căutate și mai bine plătite. Crescătorii trebuie să se străduiască să aibă găini cari să ouă iarna ca și vara. Ouatul în timpul iernii este o însușire care se moștenește, precum se moștenește și însușirea de bună ouătoare și aceea de a face ouă mari. Intre rasele de găini străine îmbunătățite și cari se cresc și la noi în țară ca: Leghorn, Plymouth, Rhode-Island sau Wandotte, se găsesc multe găini cari ouă bine și în timpul iernii. Se găsesc, însă astfel de găini și între cele românești.

Să se țină și să se folosească la prăsilă numai puici și cocoși scoși din ouăle acelor găini cari au făcut ouă multe și mari și au ouat deopotrivă de bine vara și iarna. Dar aceasta însușire a găinilor iese la iveală și uă roade numai când ele sunt bine îngrijite și bine hrănite.

Ouăle se fac din hrana pe care o dăm găinilor. Pentru a putea oua, trebuie să dăm găinilor o hrană îndestulătoare și potrivită. O găină bună ouătoare are nevoie de 100-120 grame de hrană pe zi. Această hrană iarna trebuie dată din mână pentru că găina nu are puțință să și-o caute singură. Din hrana zilnică 40-50 grame să fie grăunțe. Cele mai potrivite sunt grâul, zama de grâu și ovăzul. Porumbul și orzul mai mult le ingrașe și nu se dă găinilor ouătoare decât câte puțin și amestecate cu grâu sau ovăz.

Restul de 50-70 grame de hrană să fie un amestec umed, adică o pastă de uruși, de țărățe de grau, țaină de carne, rămășiță de carne. În lipsa acestora dăm lapte smântânit. O treime din acest amestec de carne e bine să fie țărățe, foarte potrivite pentru hrana găinilor ouătoare. Din lama de carne, rămășițe de carne, se dă 10 grame de gamă. Iarna, pentru înlocuirea hranei verzi — foarte trebuitoare pentru buna mistuire, pentru producție și sanatatea găinilor — se va da ovaz sau orz incolțit, tot de varză și puțină stecă pentru ciuguit.

Pentru formarea coajei ouălor este nevoie de mult var. Găinile trebuie să găsească întotdeauna praf de var stins sau tencuială veche. O găină ținută iarna afară, în frig, vânt și umezeală, nu va da multe ouă. Găinile trebuiesc adăpostite în cotețe încăpătoare, luminoase, calde, curate și bine aerisite.

În ținuturile friguroase și băntuite de vânturi dese și puternice, găinile se pot ține și în bordee. Dar aceste bordee să fie luminoase și curat ținute.

Școala Tehnică Industrială Gradul I. Sibiu

Nr. 925—1943-4.

Convocare

În conformitate cu dispozițiunile legale în vigoare se convoacă pe ziua de Duminică 9 Ianuarie 1944 ora 12 a. m. adunarea generală a școlii pentru examinarea și aprobarea bugetului pe 1943-44 la venituri și cheltuieli și eventual alte chestiuni.

În cazul când nu se vor întruni numărul reglementar de membri, adunarea se amână pe ziua de Duminică 16 Ianuarie 1944, aceeași oră.

Sibiu, la 4 Ianuarie 1944.

Director
I. MARTIN

Secretar
V. BABEȘ

SPECTACOLE

CORSO prezintă în premieră pe renumitul comician *Theo Lingén* în marea comedie muzicală *Nebuniile unei nopți*, cu *Gustav Fröhlich* și *Marte Harell*. Jurnal și complectare.

De pe la noi

Un harnic Cerc Cultural

La îndemnul părintelui Ion Handa, președintele Cercului Cultural al „Astrei” din Oarda de jos, jud. Alba, au binevoit a se înscrie în rândurile abonaților foii, următorii intelectuali și țărani ai comunei:

Ioan Handa, preot, Cornel Ciugudeanu, notar, Gheorghe Candea, inv. dir., Constantin Măleanu, proprietar, Simeon Lupșa, cântăreț bisericesc, Artenie Bera, crâznic, proprietar, Solron Rus, episcop, Alexandru Lăncrăjan, episcop, Ioan Rus, aj. primar, Nicolae Lupșa I. Artenie agent agricol, Nicolae Petruț, comerciant, Gheorghe Rus I. Ravente, proprietar, Ioan Stoia I. Gheorghe, proprietar, Morar Ioan, proprietar, Stoia Nicolae I, Gheorghe, proprietar, Serdea Nicolae, agricultor.

Am dori ca râvna lor pentru slova sănătoasă, să le-o putem răsplăti din belșug.

Din Cărpiniș—Sibiu

Subcentrul premilitar de sub comanda d-lui Bogdan Ene, inv. dir., a reînviat vechiul obicei al colindelor de Crăciun, părăsit de 40 ani. Vechile colinde, atât de dragi bătrânilor, au fost învățate din „Monografia Cărpinișului”, trudnica lucrare a venerabilului preot Ioan Munthiu, parohul Cărpinișului. Din suma colectată s'a donat pentru Patronajul local 4237 lei.

Câțiva locuitori mai înstăriți, au adus bucuria în mijlocul a 20 familii sărace, cărora li s'a dăruit tot felul de alimente din belșug, de Sfintele Sărbători. Stăruint pe arunul cel bun al cunoașterii suferinței și alinarea ei, prin lapte pornite din mila creștinească, comitetul local de Patronaj, a alinat și suferința, dar în special a apropiat sufletește populația sutului, pentru începutul de opere culturale și de ajutorare între ei, chieșug minunat de întărirea torței morale în fața necunoscutului.

Cei mici pot da bune exemple

Elevele Șterca Rafila, Fulea Paraschiva și Fulea Rafila, din cursul superior dela școala primară de stat din Cărpiniș, din propria lor inițiativă, au înțeles să fie de ajutor celor săraci, alinându-le suferința de sărbătorile Crăciunului, prin bogate daruri trebuincioase la obișuirea mădulelor și la hrana trupului și a sufletului. De notat este că aceste eleve — cu situația materială modestă, dar de o creștere aleasă — au jucat în prima zi de Crăciun, cu mult suflet și inimă, piesa de teatru „Slujnica Maicii Domnului” care a umezit ochii tuturor. Învățătura izvorită din această piesă, cum și inima lor atât de simțitoare la suferința celor umili, s'a transformat în faptă laudabilă.

Mareșalul Conducător, profetic a grăit când a spus: „Învățătura fără îndemn și pornire sufletească, este ca soarele acoperit de nori: luminează, dar nu încălzește”.

Coresp.

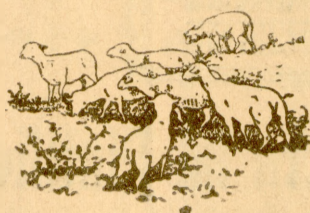
Informații economice

Îngrijiți de gospodărie

Dați zăpada la o parte, de jur împrejurul casei, grajdului, magaziei și tuturor acaretelor. Zăpada umezește și strică mai rău decât apa de ploaie.

Măturați zăpada depe lemnăria pereților din afaiă. la magazie, pătul și oncure construcție de lemn. Zăpada topită se strecoară prin crăpături și încheeturi și putrezește lemnăria mai rău decât atunci când isbește ploaia.

Când zăpada începe să se topească și curg streșinile, căutați să-i dați scurgere; să nu stea pe lângă casă sau acarete, că înmoaie pământul și slăbește temelii.

Sub steaua
ciobanului

CONVOCARE

On. membri ai *Uniunii Oierilor din întreaga țară* se convoacă în a 4-a adunare generală ordinară, care se va ținea în Poiana Sibiului, în 6 Februarie 1944, ora 11, în sala mare a Erezilor lui Șufană Du. nitru, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării;
2. Darea de seamă a comitetului asupra activității Uniunii pe anii trecuți, dela ultima adunare generală (21 Noembrie 1937);
3. Socotelile Uniunii încheiate la 31 Dec. 1943;
4. Bugetul Uniunii pe anul 1944;
5. Raportul cenzorilor;
6. Descărcarea comitetului și cenzorilor pentru activitatea și gestiunea lor pe anii trecuți dela ultima adunare generală;
7. Modificarea articolelor: 10, 17, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 40, 41, 45, 47, 51, și 52 din Statutul Uniunii;
8. Alegerea comitetului cu mandat pe 4 ani;
9. Alegerea cenzorilor cu mandat pe 4 ani;
10. Statorirea localității unde se va ținea viitoarea adunare generală ordinară;
11. Propuneri celnorm statutului;
12. Închiderea adunării.

Președinte:

NICOLAE MUNTEAN

Felurite

O logodnă ciudată. Numai potrivită nu poate să fie logodna încheiată de un tânăr danez de 22 ani, cu o linerică de... 81 de ani, care în urma urmei i-ar a putut fi și străbunică. Dar ce să faci, căci dragostea își are legile ei neînțelese. Tânărul nu-i vinovat dacă i-au căzut tronc la inimă fermecele babei sau mai bine zis a rămas fermecat de milioanele ei, căci babornia de logodnică este stăpâna unei fabrici și este foarte bogată. Fericita pereche a dat de veste că are de gând să facă și nunta încă înainte de Crăciun.

Ne ajunge nebunia. Un învățat a socotit că pe zi ce merge sunt tot mai mulți nebuni, între oameni. După socotelile acestui învățat, în anul 2300 nu va mai fi nici un om în toate mințile, ci vor fi cu toții nebuni.

Pregătiți pământul pentru cultura legumelor

Dintre zarzavaturile timpurii, arpagicul se pune acum.

La straturile pentru arpagic, se mărunțește bine pământul și se pune câte un tir, pentru ca la primăvară, să poată ieși foi verzi cât mai devreme. După ce s'a pus arpagicul, se acoperă brazdele cu trunziș sau gunoi păios.

Pe locul pentru celelalte zarzavaturi (atât cele care se seamănă, ca: morcov, țelină, mărar, patrunjel și păstârnac, cât și cele ce se răsădesc ca: varză, roșii vinete, ardei și țelină), se cară gunoi putred și se imprășue. Se dă mai mult pe brazdele unde se pun ardei, roșii și vinete.

În timpul iernii, se lasă să degere bine pământul și îl ferim sa nu se băitărească. Pentru cartoni, pământul se sapă adânc și se lasă să degere în timpul iernei.

DUMINECA, IN SAT LA NOI...

Trăgând cu urechea
în stânga — și în dreapta

Soacra lui Pintilie

Căciula pe-o ureche, frate Visaloane! Mai dă-o 'n turba ei de supărare! Să mai lăsăm cele griji pe seama Mamonului, că pentru el ar fi bune — și să ne veselim, că doar am intrat în zodia cârnelegilor. Acum când mai avem și noi câteva zile de hodină pe lângă cele vetre, neveste și soacre, să mai vedem cum mai stăm cu ele, că e cam de mult de când le-am dat uitării.

Căciula pe-o ureche, deci, fătate!

Mai ales ție care ești slab, ca o scoabă, nu-ți strică o leacă de răs, căci și bine cum ne sfătua dascălul nostru Abejedar: „Fraților, când nu prea aveți ce înghițiți, dați-i cu răsul, că nimic nu îngrășe ca el“.

Și iar mă întorc! Să râzi, să râzi — nu zic ba! — dar, când n'ai dece, cum naiba să râzi?

Deaceea, eu m'am socotit că n'ar strica, măi frate Visaloane, să-ți dau niște „rețete“, la această rubrică. „Potica“ mea e bine aprovizionată și poți să cumperi din ea fără bon sau cartelă.

Și, uite acum, să începem cu „biete“ soacre! Tot aud că soacrele sunt rele și deaceea, adeseori sunt cam luate peste picior. Și aceasta nu numai la noi, ci și în alte părți, până chiar și în Japonia.

Pe mine, asemenea m'a alduit cel de sus cu o soacră, dar soacră-mea a fost bună, ca pita de orz; i-a plăcut și lui Dumnezeu, că a și luat-o în corturile sale.

Pe lângă anul nașterii și al morții, eu am scris

Doine cătănești

Bată-te crucea de Rus
La mulți viața le-ai răpus
Și-ai pușcat și după mine,
N'ai avea parte de bine
Și nici loc în copârșeu
Făr' în gură de tun greu.
Bubuie tunul departe,
Noi stăm pregătiți de moarte
Și rugăm pe Dumnezeu
Să ne ferească de rău.
Domnul s'a milostivit
Și de multe m'a păzit.
Frunză verde, foaie lată
Așa 'mi vine câteodată
Să trântesc baintu'n piatră
Să iasă scânteii și fum
Să-mi deschid spre Feleac drum,
Să iasă scânteii și foc
Să-i strâng pe frați la un loc.

pa crucea soacrei mele — Dumnezeu s'o odihnească — următorul răboj:

„Soacră-mea aicea zace
Și ea foarte bine face,
Că ceva de mai trăia,
Mă 'ngropa pe mine ea“!

lăță pentru ce poi eu da atunci căciula pe-o ureche, frate Visaloane.

Se vede treaba că la a ta nu i-a sosit încă sorocul.

Când o fi — să-mi dai de știre, și mie ca să-i facem și ei un cântec, aici la colțul nostru.

Hopârtele, la fărșangul cârnelegilor 1944

al tău binevoitor
Pintilie

GLUME

Ce crește fără ploaie...

— Ce crește, fără să aibă lipsă de ploaie? — a întrebat odată un român pe un Săcui...

— La noi în sat — răspunde Săcuiul — crește fără ploaie: sărăcia și camăta banilor luați cu împrumut.

Intre refugiați

— Mamă, d-ta unde te-ai născut?

— La Sighet!

— Dar tata?

— La Cluj!

— Apoi, eu?

— La Bistrița?

— Și cum de stăm la Sibiu?

— Ne-a adus o cucoană din Viena...

Numai odată

Sta țiganul, spre osândă, în fața judecătorului, căci șterpelise niște găște.

— Știi scrie, măi țigane? — îl întrebă juăcătorul.

— Nu știu, d-le jude, țucu-ți labele dela mâini, că numai odată am fost la școală și și atunci pela miezul nopții.

Știe Dumnezeu și vaca

La un târg era și un sas cu o vacă cu vișel. Din întâmplare Sasu vându vișelul și rămase numai cu vaca, ținându-o de funie. Vaca, când văzu că-i duce odrasla de vișel, se smânci după el. Sasul cade jos, trăgându-l vaca, după ea, ca pe un târș.

Din întâmplare trece pe acolo un român.

— Dar încotro Hanț, fătate?

Știe Dumnezeu și vaca — răspunde Sasul care făcuse bale la gură de spaimă.

FOIȘOARĂ

Pentru mântuire

— Preotul mucenic Ioan Opriș din Cristuș —

Era la sărbătoarea sfinților Arhangheli, din anul 1918, după isprăvirea sfintei Liturghii. Curtea bisericii din Crisuşul Turzii gema de mulțimea credincioșilor găuți ca florile de primăvara.

Doar, primăvara mântuirii o aștepta și sufletul lor.

Parintelui Ioan Opriș i se lumina fața, ca zorile și ochii îi zambeau de bucurie, că-și vedea iar toți tiii duhovnicești strânsi în jurul bisericii, ca frații în jurul mesei părintești. De mult nu-i mai văzuse el așa, căci erau duși sarmanii pe cele fronturi străine, sa sânge-reze pentru cobandă străină. Și de mult dorea inima sa să-i vadă așa irăjește, să se sfătuiască despre soarta și tericrea vieții lor.

Fiul cel mai mare, un licean frumușel prizărit prin mulțime, nu-și putea desliipi privirea de pe fața tatălui său, care părea că strălucește ca un chip de aposiol și se simțea așa de mangaiat, de mulțumit și de mandru că are un asitel de parinte.

— De ce nu sunt aici și ceilalți șapte frați mai mici ai mei, să se bucure și ei cu mine? își șoptea el în sufletul său.

Adevărat că părintele Ioan se găsea pe-atunci chiar în vigoarea barbației. „Păstor cu zel înfiacărât, rodnic în toate lucrările sale“.

Se osienise în toată vremea războiului, să-și apere turmulă rămasă acasă de unelturile taturor vrășmașilor, ar acum se trudea, din toată inima, să-și îndrepteze fiii

sufletești spre Alba-Iulia, pentru unirea Ardealului cu Ta, a-mamă.

Colindase, ieri, uliță de uliță, ba chiar casă de casă, poftind și îndemnând toată făptura, cu toată căldura sa fie mâne nesminuit la biserică, penrucă sosesc lași mai mari dela Siatul Neamului din Turda, să ne a.d. că veste mare.

Acum, rotindu-și privirea jilăvită peste mulțimea cumină și potolită, își zicea în gând:

— Bună turmă m-a dat Dumnezeu și blândă și ascultătoare. Toată-i azi aici. Și moșnegii legați de pat și prunci din leagan. Pare o luncă întorită, o grădină bine rodită, o hoidă cu spice pline. O, ce frumoasă-i în podoaba portului nostru sărmoșesc! O, ce multă-i, cât frunză și iarba! N'am strans eu atâta om niciodată în jurul bisericii! Altă putere a lucrat! Mai mare, mult mai mare și mai tare decât putea chemării mele, graul și puterea sângelui, povara trecutului și luminișul viitorului.

Pe când pluteau în seninul înălțimilor gândurile părintelui Ioan, nimeriră și frunțașii Turzii, cu solia bunăvestirii.

Cum încing fiacările aluatul proaspăt de pâine în cuptor, așa inciuse și mulțimea pe cei cari sosiră în numele luminii și al iubirii și al trăietății adevărate și glasurile de bună întâmpinare păreau o vijelie.

Părintele Ioan îi primi cu brațele deschise în ușa bisericii și-i îmbrățișă, cu toată căldura inimii, spunându-le:

— Binecuvântați să fiți, frații mei, care veniți întru numele Neamului!

Și se porniră apoi mărturisile duhului. Firul negru al suterințelor, marea cea amară a lacrimilor, râurile sângelui, munții jertelor, sianca tăriei sufleteșii, trăznetul curajului, zorile nădejzii care mijesc în zare, toate — toate primiră glas de tulnic și toată cuvântarea începea și sfârșea eu:

— Alba-Iulia!

— În Alba-Iulia!

— La Alba-Iulia!

Căci, cetatea ei era icoana mântuirii, lumina învierii, ceriul înălțării și raiul fericirii noastre. Era altarul unirii noastre.

De-aceea isbucnea atât de vijelios și strigătul mulțimei aprinse:

— La Alba-Iulia! La Alba-Iulia! Să ne unim cu frații liberi!

Când se mai potoli viforul clocoțitor prinse cuvânt de încheire părintele Ioan:

— Pentru ca s'ajungem cu bine ziua mare a Unirii din 1 Decembrie 1918, să ne purtăm frumos și bine, ca și până acum. Vă leg de suflet două lucruri: „liniștea“ și „rânduială“!

Dar, abia-i sburară de pe buzele sale părintești cuvintele îndemnelii la liniște și rânduială, că de-odată răsunară troznete de arme prin apropiere.

— Vin jandarmii! strigară remeile.

— Mulți, ca lăcustele! țipau unii din drum.

— Turbați, ca haitele! vesteau alții.

— Fugiți, că ne pușcă afurisiții! sfătuiu moșnegii.

Și'n clipă se risipi toată multimea cu „liniște“ și „rânduială“. Cărturarii încă apucară drumul Turzii. Numai părintele Ioan mai rămase'n prag, cu fiul său licean, să'nucie ușa casei Domnului și să-și vadă apoi și ei de drum spre casă.

N'apucă, însă, să-i tragă bine zăvorul și o grindină de pocnete și de plumbi ucigători se năpusti asupra bisericii.

Geamurile sparte țineau, țiglele sfărâmate vâjăiau și'n ușa bisericii, căzuți pe lespede tocită, loviți de plumbi în piept, doi mucenici ardeleni se sfingeau:

Un tată și-un fecior,

Părintele Ioan și fiul său.

Pentru mântuire!

A. Nanu

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

Scrisori dela cei cari ne urmăresc slova

Invățătorii și „Foaia Poporului”

Di Ene Bogdan, învățător director în comuna Cărpiniș, Sibiu, ne-a trimis la redacție o scrisoare, prin care își mărturisește simțămintele de prețuire la adresa foii și a scrisului. Din scrisoarea d-sale, reținem următoarele:

Găsesc că presa a ajuns, în aceste timpuri grele, la punctul culminant al misiunii sale educative prin propagandă, deoarece ține trează conștiința noastră de neam statornic în drepturile sale sfinte, care nu pot fi călcate. Găsesc în presă apelul stăruitor spre unire, frățietate și omenie, virtuți statornice ale forței morale, care călește sufletește un popor, ce se cere respectat și înțeles. Nu mai vorbesc despre opera culturală săvârșită de presă, prin condeiele bine dirijate a celor chemați în slujba acestui apostolat, care ridică, pe zi ce trece, nivelul nostru cultural.

Iată, dar, o însușire de dovezi hotărâtoare, care stau la baza presei, „a patra putere din Stat”, ce pregătește conștiința neamului pentru largile lui rosturi.

„Foaia Poporului” în afară de sensul adânc educativ al presei în general, mai are și o misiune specială: este mandatară autorizată a operei culturale, întreprinsă de bătrâna societate de cultură „Astra”, solia de nădejde și încredere în drepturile noastre imprescriptibile pe plaiurile mândrului Ardeal, atât de românesc și bogat în măreție dacică.

Cu cât vom stăruî în munca noastră de răspândire a acestei foi, cu atât vom face cunoscute, până în cea mai umilă locuință, țelurile Astei, asemuitoare cu ale întregului neam românesc.

Ne dăm seama că avem de înlăturat un început de moleșală și descurajare, ce începe să pună stăpânire pe multe suflete, dar îl vom învinge prin acțiunea stăruitoare de trezire a forțelor dinamice ale acestui neam, atât de stăruitor în muncă.

Intellectualitatea satelor noastre se găsește în fața unui greu examen, care va fi trecut numai de aceia care vor pune cât mai mult suflet în acțiunea educativă, creind convingeri durabile în sânul populației.

Doresc tuturor condeilor grupate în jurul „Foi Poporului”, an nou fericit, sănătate și spor în muncă, rugând pe bunul Dumnezeu ca anul 1944 să fie anul dreptății românești.

Bogdan Ene

Dela Despărțământul Sibiu

Conferențarii Despărțământului central județean al „Astei”, au vizitat în cursul lunii Noemvrie și Decemvrie 1943, următoarele sate: Cașolț, Roșia, Noul, Daia, Cornățel, Nucet, Hosman, Fofeldea, Sadu, Tălmacel, Hașag, Hamba, Ruși, Șura Mare, Vurpăr, Țichindeal, Mohu, Veștem, Turnișor, Săcel și Mag.

Conferințele roșite în comunele de mai sus, au fost încadrate în frumoase programe artistice executate de elevii și elevele școalelor primare. Astra, Despărțământul central județean, exprimă mulțumirile ei de recunoștință, tuturor domnilor preoți și învățători, doamnelor și domnișoarelor învățătoare, cari au dat tot sprijinul lor, serbărilor Astei. Aceleași mulțumiri le exprimă domnilor notari, primari și tuturor fruntașilor cari au contribuit la buna reușită a acestor serbări. Conferențarii Astei s'au bucurat pretutindeni de o caldă primire, iar țărani și țărancele satelor noastre, au ascultat, în număr mare și cu multă atenție, ideile și sfaturile conferențiarilor.

Cețiți și abonați

„FOAIA POPORULUI”

Tot ce-i nou e interesant

Pești întrebuințați pentru momeală. Se spune că în apele Indiei răsăritene trăiesc pești, cari au organe luminoase în care arde lumina, ca o baterie de electrică. Aceste organe luminoase pot fi înloarse, lumina stingându-se deodată. Lumina acestor „lămpi” este atât de puternică încât pescarii indieni folosesc organele luminoase ale peștilor minune, pe care îi prind, pentru a ademeni cu ei alte victime.

Peste 500 vagoane de gândaci au fost strânse de mâna omenească în anumite regiuni ale Europei. Se spune că numai în regiunea Saxonă, din Germania, au fost strânse, în anul 1868 peste 30.000 chintale, adică un milion și jumătate de gândaci. În anul 1911 s'au găsit pe o suprafață de 1.800 jugăre, numai puțin de 23.000.000 de gândaci. Când în anul 1912 s'a întreprins o mare „goană” au fost omorâți peste 3 milioane litri de gândaci, o cantitate care ar fi putut umple 500 vagoane de cale ferată. Ce s'ar întâmpla, oare, dacă aceste gândăci nu ar fi nimicite în fiecare an?

O mare bătaie de cap. Pentru a stabili anumite mișcări ale astrilor (corpurile cerești luminoase, ca luna, soarele, stelele etc.) un învățat, pe nume Karl Friedrich Gauss, a trebuit să lucreze luni de zile, numai la o singură teorie, (regulă). Astfel, pentru așa zisa „regulă a mișcării astrilor”, a trebuit să facă zilnic între 230-500 de calcule (socoteli) dintre cele mai migăloase. — Iată pentru ce se zice că astronomii (celorii în stele) nu prea au somn.

Ochii falși (artificiali), cari azi sunt întrebuințați mai ales pentru răniții din războiu, s'au născocit cu 100 de ani în urmă. În anul 1843 sticlărul Mueller-Uri din Turingia, a fabricat la Paris primii ochi de sticlă. Un nepot al său a îmbunătățit născocirea unchiului, astfel încât ochiul fals de sticlă, înlocuiește cu multă asemănare pe cel natural — dat de Dumnezeu.

Cu minciuna nu mergi niciodată prea departe, căci în cele din urmă tot ajungi acolo unde trebuie, adică la închisoare. Așa a pățit-o și Ioan Dumitriu, din București, care se prezenta pretutindenea drept „șeful inspectorilor de control și ai muncii din întreaga țară”. Și câștiga omul sume frumoase cu meseria aceasta, mai ales dela negustorii cari nu erau chiar în regulă cu hârtiile. „Afacerile” i au mers bine, până de curând, când un polițist, copoi bătrân în meseria lui, i-a luat urma și l-a prins, chiar pe când d. inspector cerceta un mare magazin din București.

Și negrii cu moda. Obiceiul acesta al schimbării părului din alb negru și din negru în galben, după plac și după vreme, este foarte răspândit și azi mai ales între cucoane. Cercețorii altor țări spun că moda aceasta se găsește și la unele triburi de negri din ținuturile sălbătice ale Africii. Anume, acești negri sălbatici, din ținutul Smok, își vopsesc și ei părul în roșu aprins sau în blond deschis, asemenea cucoanelor din zilele noastre.

Vinde flori de o sută de ani. În capitala Finlandei trăiește o florăreasă bătrână de 115 ani, care vinde flori de mai bine de o sută de ani. Maria Andersson, acesta este numele bătrânei, a început să vândă flori din fragedă copilărie. Primul ei buchet l-a vândut în anul 1834 și de atunci continuă să vândă în fiecare zi.

Nasul polițistilor americani. Toți agenții poliției din orașul american Baltimore au fost înzestrați cu un fel de nasuri-mașinării, cu ajutorul cărora pot descoperii pe șoferii bețivi, cari sunt arestați, până când nasul-mașină al polițistului spune că a trecut orice urmă de beție.

Posta Adm nistrat el

Gheorghe Martin: Am primit lei 500 pe care i am trecut în contul abonamentului dv. Călindare de masă nu avem. Vă cinștim, însă, ca pe toți celitorii noștri, cu un calendar de părete, pe care îl găsiți în numărul trecut al foii.

Ioan Bălan: Foaia vi se trimite cu ziua de 31 Maiu 1943. Dacă ne trimiteți 400 lei, abonamentul va fi plătit până la 31 Maiu 1944.

Stănilă Hațeganu: Foaia vă merge din luna Aprilie 1943.

Aurel Frențiu: Vă mulțumim pentru abonament. Ziarul se trimite dela noi regulat în ziua de Joi, pentru a fi la destinație Dumineca.

Constantin Oancea, preot: V'am trecut pe lista abonaților.

Alimpie Grecu: Este adevărat că ați achitat lei 400 pentru abonament, însă nu este vina noastră că nu vă sosește la timp foaia. Pentru dl Gheorghe Militescu Muica și Gheorghe Grecu, se trimite foaia regulat. Cercetați la Oficiul poștal Băile Herculane la sosirea foii și vă veți convinge. Vă rugăm, pe viitor, dacă nu primiți regulat foaia, a ne comunica îndată, pentru a lua măsuri.

Abonamente achitate

Au binevoit a ne ușura din sarcinile materiale, prin plata la timp a abonamentului, următorii prieteni ai foii: Maior Carneață 400, Bratu Ștefan 400, Bucur Vasiloiu 400, Man Bratu 200, Grigore Roșca 400, Ioan Eviu 100, Piroș Gavril 200, Ana Vintilă 200, Băcilă Ioan 421, Muntean Victor 800, Buciuman Petru 500, Aurel Velea 400, Gheorghe Toma 400, Costea Clement 400, Florea Mihailă 400, David Nicolae 400, Stoia Traian 400, Ioan Herța 400, David Danil 400, Victor Dunca 400, Valer Bejan 400, Sas Petru 400, Iana Avram 400, Ioan Nicoară 400, Ioan Ciora 400, Dr. Lazăr Vasile 400, Gh. Nețescu 400, Dimitrie Drăgan 400, Cioran Petru 400, Rășinariu Gheorghe 400, Maria Tauș 400, Stoia Bobeș 400, Ioan Dușa 400, Matiu I. Traian 400, Berchiu Ilie 400. Prin dl Ioan Coman s'a primit dela: Ioan Coman 400, Raica Laurian 400, Crișan Cornel I. Part 400, Fleșeriu Filon 400, Fleșeriu Victor 400, Fleșeriu Liviu 400, Popa Tudor 400, Fleșer Partenie I. Petru 400, Fleșer Vasile primar 400, Pichos Florian 400, Pădureanu Ionel 400, Ivan Ioan 400, Tofilat Ioan 400, Țincu Ioan 400, Ioan Frățilă 400, Troanca Ilie 400, Leahu Ioan 400, Ioan Sârbu 400, Jugărean Stănciu 200, Dr. Cornel Cărpinișan 400, Dimitrie Bogdan 400, Duma Ioan 300, Holerga Vasile 400, Ioan Boldea 200, Ioan Butură I. Mih. 400, Buleandru Chirilă 400, Nic. Costea 400, Vasile Opriș 400, Lupulescu Damian 600, Stefan Rozvan 500, George Bobeș 500, Radu Iacob I. Petru 500, Ioan Cornea 200, Ionescu Toma 200, Gajea Nicolae 200, Vas. Stănilă, Neagoe 200, Ioan Bunea, cantor 200, Neamțu Cornel 200, Ioan Oros 400, Stiubei Ștefan 200, Ignea Ilie 400, Păcurariu Avram Ciora 400, Nic. Suci, protopop 400, Ioan Suroi 400, Lebu Spiridon 400, Bucureșteanu Victor 400, Pop Mihai 400, Vas. Comșa 400, Gheorghe Hera 400, Muntean Sofron 400, Toma Cariman 400, Vasile Terbea 400, Florea Avila-lom 400, Preot Ieronim Hangea 400, Ioan Moga 400, Pavel Ludu 400.

În numărul viitor vom continua.

„Astra” la Noul-Sibiu

Cercul Cultural „Astra” din Noul, a aranjat o prea frumoasă serbare în timpul Sărbătorilor, cu elevii școalei primare de Stat, pentru ajutorarea orfanilor de războiu. În programul compus din colinde, poezii și piese de teatru s'a remarcat eleva Maria Șerb cl. VII-a în scena Rugămintea din urmă și Leliția Cocoșel cl. V-a ca bunică în prea frumoasa piesă „Intr'un Ajuț” scrisă de Petrea Dascălul.

INFORMAȚIUNI

ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — —	200.—
Pentru negustori și comercianți — — —	500.—
Instituții și autorități — — —	2000.—
Abonament de sprijin — — —	5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — LEI 7.—

● **„ZIUA ONOMASTICĂ LA MULȚI ANI“**, este urarea pe care o facem tuturor colaboratorilor, prietenilor, abonaților și cetitorilor noștri, purtători ai numelui Sfântului Ion Botezătorul.

● **RĂSCUMPĂRAREA FELICITĂRILOR DE SĂRBĂTORI.** D. Dr. Enea Munteanu, din Sibiu, și-a răscumpărat felicitările de sărbători, donând Asociațiunii „Astra” suma de 500 lei. Pentru frumoasa danie, mulțumește comitetul.

● **REGELE PETRU A PLECAT DIN CAIRO.** Fostul rege al Jugoslaviei se afla, în vremea din urmă, în Egipt, la Cairo. O știre mai nouă spune însă că fostul rege pribegeste, din nou, plecând din Cairo spre o țintă necunoscută.

● **PARISUL A FOST IARĂȘI BOMBARDAT.** Așa spun cele mai noi știri. La sfârșitul săptămânii trecute, aviația engleză și americană a bombardat din nou orașul Paris. Au fost uciși, în aceste bombardamente, 190 de oameni, iar 250 răniți. Pagubele pricinuite de avioanele engleze și americane, prin bombardamentele pe cari le fac sunt foarte mari. Din Octombrie 1941 și până în Decembrie 1943, numai în Franța au fost omorâți aproape un milion de oameni.

● **SE AȘTEAPTĂ O NOUĂ DEBARCARE ENGLEZĂ ȘI AMERICANĂ.** După cum a spus și d. Hitler, în cuvântul de Anul Nou, în Germania se crede că, în curând, Englezii și Americanii vor porni un puternic atac împotriva Europei. Nu se știe unde se va deslănțui această nouă încercare de a pătrunde în Europa. În cele două tabere, se fac însă pregătiri mari pentru aceste lupte. Mareșalul Rommel a inspectat liniile de apărare germane, luând din vreme măsurile potrivite.

● **CUVÂNTUL CONDUCĂTORILOR GERMANIEL.** De Anul Nou, d. Hitler a făcut o dare de seamă a situației războiului. A arătat că în acest război, care ține, de mai bine de patru ani, nu vor fi nici învinși și nici învingători. Primejdia pentru Europa este mare, dar războiul nu va ține o veșnicie. După ce a vorbit despre întâmplările războiului, din anul trecut, despre debarcarea Englezilor în Africa și gândul lor de a face noi debarcări, de data aceasta în Europa, d. Hitler a spus, că războiul se va apropia în acest an de criză, când situația se va hotărî, într'un fel sau altul. Tot la începutul anului a vorbit și mareșalul Goering, care deasemenea a arătat greutățile războiului și sforțările uriașe pe cari le face poporul german.

● **PLANUL PLUGĂRESC** pentru primăvară a fost pregătit încă de pe acum, pe întreaga țară. În toamnă s'a sămănat destul grâu, așa că dacă recolta va fi potrivită, vom putea vinde și în alte țări. În primăvară se va sămăna porumb mai mult, ca și în anii trecuți. Se fac studii pentru a se spori plantele oleaginoase, în special sămănăturile cu floarea soarelui. Deasemenea se va căuta ca să se samene și cânepă cât mai multă, chiar și humbac, acolo unde reușește.

● **VĂNĂTOREȘTI.** Prin Decizia Ministerială Nr. 19.654—943 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, s'a oprit vânarea iepurilor și căprioarelor (femele), în cursul anului vânătoresc 1943—44, pe întreg teritoriul județului Brașov. Ca urmare, autorizațiile eliberate pentru împușcarea căprioarelor se anulează.

Tipografia „ASTRA” Sibiu CENZURAT

„Noi nu am fi atacat, dacă nu eram provocați!..”

Vorbind țării, la radio, cu prilejul intrării în noul an, Conducătorul Statului, a ținut de a sa datorie să înfățișeze întregului popor românesc precum și străinătății, care este ținta noastră în această luptă a popoarelor, pentru ce am intrat în luptă și cum anume vom continua a ne bate pentru drepturile noastre.

Cu același prilej Conducătorul Statului a dat așa zisă **proclamație** către țară, în care înfățișează înfăptuirile pe teren gospodăresc și politic.

Impăcat că a putut face tot cecece i-a stat în putință, pentru a străbale cu bine și cel de al doilea an de războiu crâncen, Conducătorul a spus printre altele:

„Neînțeles și lovit Neamul Românesc a plătit nedrept cu pământul său și cu lupta, pe care nu noi am provocat-o, dreptul la libertate și onoare.

Neamul nostru a făcut prin fapta lui, dovada, că el știe să poarte cu demnitate răspunderile și să nu-și plece fruntea nici la amenințări și nici la nevoi.

Acest lucru, Români, în numele vostru al tuturor ași vrea să-l rostesc astăseară în fața lumii întregi, a prietenilor și a dușmanilor.

Neamul Românesc a făcut astfel dovada, în pasul ultimilor ani, că el nu primește nici nedreptatea, nici robia, ci că el știe — și va ști întotdeauna — nu numai să respecte legile de libertate, de onoare și de civilizație, dar și să le slujească, prin fapta și jertfa lui.

Vorbind apoi despre cum înțelege poporul român rostul unei păci, Conducătorul a continuat:

„Toate națiunile, mari și mici, — pentru că în fața lui Dumnezeu și în fața Națiunii, națiunile mari ca și națiunile mici au propriul lor destin de împlinit în istorie — toate trebuie să contribuie, respectându-se fiecare rostul și drepturile, la această reconstrucția de pace și de ordine, fără de care haosul va cuprinde lumea”.

Proclamația Mareșalului Conducător se încheie printr'un stăruitor apel la unirea tuturor forțelor naționale, pentru ca așezați pe țara acestei uniri să putem pași cu încrederea la împlinirea și altor aspirații care încălzesc și stăpânește inimile poporului românesc din Ardeal.

Mersul războiului

Cele dinfăi zile ale noului an, se înfățișează cu lupte crâncene pe toate fronturile lumii — atât a celui din răsărit și din Italia, cât și pe frontul aerian.

Pe frontul de răsărit înaltul comandament sovietic a creat un nou sector de luptă destul de serios, în regiunea orașului Vitebsk, de unde sovieticii vor să pornească mai în adâncul frontului de luptă defensiv al armatei germane.

Acest front, despre care facem amintire mai sus, a fost stabilit mai ales în partea de vest a orașului Kiev, adică acolo unde trupele sovietice, după trecerea Niprului, s'au adâncit mai mult în teritoriul ocupat până aci de germani. În acest sector sovieticii amenință cu o apropiere tot mai simțitoare pe vechile frontiere ale Poloniei.

Pe de altă parte, se observă că prin atacul înverșunat pe care îl dau în regiunea de vest a orașului Kiev se urmărește de către sovietici străpungerea frontului german pe la mijloc, pentru a despărți grupul de armate dela Nord de cel de Sud, socotind că în felul acesta li se va ușura mai mult înaintarea spre Polonia de pe al cărei teritoriu ar începe o ofensivă mai rapidă și mai sigură către Europa Centrală.

Trupele germane urmăresc îndeaproape deslănțuirea atacurilor inamice în acest sector și conform

ordinelor primite, fac tot cecece le stă în putință pentru a zădărnici planul sovieticilor.

Rămâne de văzut de partea cui va fi victoria în acest punct greu și hotărâtor al frontului răsritean.

Pe frontul italian

Noul an i-a găsit pe anglo-americiani, tot departe de orașul Roma, pe care plămăie să-l ocupe încă înainte de sărbători, ca apoi după sărbători să înceapă operațiile de atac, cu aviația, asupra sudului Europei.

Anglo-americianii înaintează în Italia cu multă băgare de seamă, fie din pricina terenului anevoios, fie că vor să-și cruțe trupele, pentru a le folosi pe fronturi mai grele.

Pregătiri pentru deschiderea unui nou front

Din cercurile militare anglo-nord-americane, sosesc zilnic știri că înaltul comandament aliat pregătește de zor deschiderea celui de al doilea front, în oarecare parte a pământului european. Deocamdată nu se poate ști unde va fi deschis acest front.

Pregătirile însă se anunță, a îmbrăca mari porții.

Planuri pentru împărțirea lumii

Din unele cercuri politice engleze și nord-americane, s'ar desprinde și unele planuri ale acestora, pentru împărțirea lumii după războiu.

Astfel, senatorul nord-american Johnson, dând în vileag o parte din aceste planuri, spune că „după războiu aliații vor împărți lumea în așa zise zone de înrâurire (cu potrivire la interesele fiecăreia din marile puteri). Statele Unite nădăduiesc ca în temeiul, acestui plan, să poată avea mână liberă pentru a exercita un „imperialism comercial” (decă fără a mai întâmpina nicio piedică).

Despre Rusia Sovietică se crede (tot în același plan) că va stăpâni Statele Baltice, Statele Nordice, Statele Balcanice, Polonia, fosta Cehoslovacia, Germania și Franța, în timp ce Angliei i se va îngădui înrâurirea și stăpânirea asupra Norvegiei, Olandei și Belgiei, împreună cu bunurile coloniale ale acestor state. Deasemenea se va rezerva pentru Anglia, stăpânirea statelor mediteraniene: Spania, Italia și Grecia.

Dar, toate acestea sunt deocamdată în plan. Cu alte cuvinte: „Oala e pusă la foc, dar iepurele e încă în pădure”.

SE CAUTĂ

2-3 ucenici la Meara Brutarilor

Informații M. Stirner

Sibiu, strada Turnului Nr. 20

Calendarul „Astreii”
și al „Foi Poporului”

a apărut și se află de vânzare la toate librăriile din Sibiu și din țară. Este unul din cele mai frumoase calendare pentru popor. Cuprinde învățătură, sfaturi foloșitoare, povestiri glume, chipuri din țară și din lume. Cei mai buni scriitori din Ardeal au colaborat la el.

Nu cumpărați alt calendar, până nu vedeți CALENDARUL „ASTREII” și al „FOII POPORULUI”

Prețul este, de 70 lei, plus spesele postale